

דף סב.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח ה"ח

וְכִיצַד מְנִיחֵן עַל יְדֵי הַבְּעָלִים. נוֹתֵן אֶת הַחֲלָבִים עַל יְדֵי הַבְּעָלִים וְחֻזָּה וְשׁוֹק לְמַעַלָּה וְשִׁתִּי הַכִּלְיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד לְמַעַלָּה מֵהֶם. וְאִם יֵשׁ שָׁם לָחֶם מְנִיחוֹ לְמַעַלָּה וּמְנִיף הַכֹּל:

עין משפט ב.ג. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ה"א

כִּיצַד הִנָּפֶת הַלָּחֶם ^ה עִם שְׁנֵי כִבְשֵׁי הַשְּׁלָמִים. מְבִיא שְׁנֵי הַכִּבְשִׁים וּמְנִיפָם בְּעוֹדָן חַיִּים שְׁנֶאֱמַר 'וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה'. וְאִם הִנִּיף זֶה בְּפָנָי עֲצָמוּ וְזֶה בְּפָנָי עֲצָמוּ יֵצֵא. וְאַחֵר כָּף שׁוֹחֲטִין אוֹתָן וּמִפְּשִׁיט. וְלוֹקַח חֻזָּה וְשׁוֹק מִכָּל אֶחָד מִשְׁנֵיהֶם וּמְנִיחֵן בְּצֵד שְׁתֵּי הַלָּחֶם וּמְנִיחַ שְׁתֵּי יָדָיו מְלִמָּטָן וּמְנִיף הַכֹּל כְּאֶחָד בְּמִזְרָח בְּמָקוֹם כָּל הַתְּנוּפוֹת.

ח. כסף משנה: כיצד הנפת הלחם וכו' ומניפם בעודם חיים. משנה בפ' כל המנחות (דף ס"א). ומ"ש ואם הניף זה בפני עצמו וזה בפני עצמו יצא. שם יליף מקראי גבי אשם ולוג שמן שטעונים תנופה כאחד ואם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא ומשמע דילפינן מהתם לשני כבשי עצרת. ומ"ש ולוקח חזה ושוק. שם (דף ס"ב) ת"ר זבחי שלמי ציבור טעונים תנופה לאחר שחיטה ותנופתן כמות שהן דברי רבי וחכ"א כחזה ושוק. ומ"ש ומניחם בצד שתי הלחם. שם פלוגתא דתנאי בברייתא ופסק כרבי משום דמסתבר טעמיה ועוד דאבא שאול סבר כוותיה. ומ"ש ומניח ב' ידיו מלמטה. שם במשנה. ומ"ש ומניף הכל כאחד במזרח במקום כל התנופות מוליך ומביא מעלה ומוריד. שם במשנה. ומ"ש ואם הניפן אחד אחד יצא. אפשר שהוא נלמד מאשם ולוג שמן כדבסמוך: ומה שכתב וכן שתי החלות נוטל כ"ג אחת מהן. זה על פי מה שנתבאר בספ"ד שכ"ג בלחם הפנים נוטל מכל משמר חצי החלות: ושאר הבשר נאכל לכהנים. כלומר ואינם כשאר שלמים שהם קדשים קלים ונאכלים לבעלים חוץ מהאימורים אבל שלמים אלו קדש קדשים הם ואינם נאכלים אלא לכהנים. ומ"ש ושתייהן נאכלות אותו היום וחצי הלילה וכו':

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

מוליך ומביא. מעלה ומוריד. ואם הניפן אחד אחד יצא.
ואחר כך מקטיר אימורי שני הכבשים ושאר הבשר
נאכל לכהנים. וכן שתי החלות נוטל כהן גדול אחת
מהן. והשניה מתחלקת לכל המשמרות. ושתייהן נאכלות
אותו היום ויחצי הלילה כבשר קדשי קדשים:

דף סב:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הט"ו

שנים שהביאו שלמים בשתפות ט האחד מניף ברשות
חברו אפלו הם מאה אחד מניף על ידי כלין. מה שאין
כן בסמיכה:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הט"ו

היתה אשה בעלת הקרבן אינה מניפה. אבל הכהן מניף
שקרבנה טעון תנופה והיא פסולה לתנופה. ולעולם אין
אשה מניפה אלא הסוטה והנזירה בלבד כמו שבארנו.
ותנופה קודמת להגשה בכל מקום:

ט. כסף משנה: שנים שהביאו שלמים בשותפות וכו'. משנה בס"פ שתי מדות (דף צ"ג):
י. כסף משנה: היתה אשה בעלת הקרבן אינה מניפה וכו'. והאשה כהן מניף על ידה. בפרק
כל המנחות (דף ס"ח:). ומה שכתב ולעולם אין אשה מניפה אלא הסוטה והנזירה בלבד.
משנה בפרק קמא דקידושין (דף ל"ו). ומה שכתב ותנופה קודמת להגשה וכו'. משנה פרק
כל המנחות (דף ס"א):